Derde Jaer. Nr 43. Zaturdag, 25 October 1856.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de W. J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 25 OCTOBER.

In Spanje komt eene verandering van ministerie plaets te hebben waervan men de uitwerksels nog niet kan berekenen. Het ministerie dat sedert july 1854 het land bestierde onder voorzitterschap van maerschalk O'Donnell heeft zyn onslag gegeven; maerschalk Narvaez is voorzitter benoemd van het nieuwe gouvernement.

Aldus zyn de laetste overblyfsels der spaensche revolutie van 1854 nu verdwenen; de mannen, die dezelve hadden verwekt zyn tot den laetste gevallen, om plaets te maken voor de kopstukken hunner tegenstrevers. Een volledigere ommekeer kon er niet plaets hebben.

Maerschalk Narvaez, die tot over drie weken als politieke banneling in Vrankryk leefde, staet nu reeds aen 't hoofd van den ministerraed. In Spanje, zoo men ziet, gaet men snel te werk, en daer dit wispelturige land beurtelings zyne gevallene grootheden bannen ziet, zyn wy nieuwsgierig te weten wat lot de maerschalken Espartero en O'Donnell te wachten staet.

Ongelukkig land, dat beurtelings door de vyandelykste partyen bestierd en verscheurd wordt! Zal het tegenwoordige ministerie eindelyk eenen vasten toestand weten daer te stellen? Het is niet waerschynlyk, doch het is te hopen: want ware het anders, zoo zou Spanje regelregt naer de diepste ellende loopen, — en het is genoeg bekend dat, in weinige landen, de nationale rykdom zoo diep reeds is gevallen.

De *Officieele Gazette* kondigt een koninglyk dekreet af, 't welk eene kwytschelding op eenen breedvoerigen voet verleent van alle veroordeelingen, ten gevolge der gebeurtenissen der maend july laetsleden ondergaen. Een ander dekreet vernietigt de wettelyke schikkingen, betrekkelyk het sekwester, op de goederen der koninginmoeder gelegd. Eindelyk, al de bedieningen en krygsraden, in juny en july 1854 vergund, zyn bekrachtigd geworden.

De *Gazette van Madrid* kondigt ook de koninglyke dekreten af, die de byvoegelyke akte der constitutie van 1845 intrekken, het oud regiem voor het inwendig bestuer van het paleis herstellen en aen de bisdommen de vryheid hergeven om de heilige ordens toe te dienen ingevolge de schikkingen van het konkordaet. De vrouwenkloosters zyn andermael gemagtigd geworden om noviceu te ontvangen. Nieuwe en talryke afstellingen van gouverneurs volledigen deze maetregelen.

Zaken van Napels.

De fransche *Moniteur* geeft eindelyk uitleggingen over de zaken van Napels. Hy kondigt aen dat de diplomatische betrekkingen van Frankryk en Engeland met Napels gaen onderbroken worden; dat eene zeemagt in de nabyheid der waters van Napels gaet kruissen, niet om in deszelfs inwendige zaken tusschen te komen, maer om in geval van nood, de fransche en engelsche onderdanen te beschermen.

Indien deze verklaring van Frankryk regtzinnig is, zien wy waerlyk niet hoe deze zaek eindigen zal: de Koning van Napels zal wel waken opdat er aen de fransche en engelsche onderdanen geen leed geschiede, maer indien hy, van eenen anderen kant, geene toegevingen doet, wat zal er van de zaek geworden? Toegevingen doen, ware aen de bondgenooten het regt herkennen van in zyn binnenlandsch bestuer tusschen te komen, en voor al wie het standvastig karakter van koning Ferdinand kent, is dat geenszins waerschynlyk. De zaek blyft dan zonder voorzienelyken uitslag.

Ziehier den artikel van het fransch officieel blad:

« De vrede gesloten, zoo is de eerste gedachte van het Kongres van Parys geweest er de duerzaemheid van te verzekeren. In dit doel hebben de gevolmagtigden de grondeelen van stoornis onderzocht, welke nog in Europa bestonden, en hebben byzonderlyk hunne aendacht gebragt op den toestand van Italiën, van Griekenland en van België. De opmerkingen, ter dier gelegenheid uitgewisseld, zyn bejegend geworden in eenen geest van hertelyke verstandhouding, omdat ze door eene opregte bezorgdheid voor de rust van Europa ingeboezemd waren, en ten zelfden tyde eene blyk gaven van den eerbied, de onafhankelykheid van alle souvereine Staten verschuldigd.

» Ook, in België, heeft het gouvernement, overeenkomstig met het openbare gevoel, op de buitensporigheden van zekere tolken der drukpers zich geneigd getoond om ze door al de middelen waerover het beschikken kan, te beteugelen.

» In Griekenland bewyst het bewerp van finantieele inrigting, aen de waerdering der beschermende hoven onderworpen, den nadruk van het hellenische gouvernement om de raedgevingen van het Kongres in achting te houden.

» In Italië, hebben de Heilige Stoel en andere Staten de gepastheid der goedertierendheid en der verbeteringen des inwendigs bestuers herkend en aengenomen.

» Het hof van Napels alleen heeft de raedgevingen van Frankryk en van Engeland, alhoewel onder de vriendschappelykste gedaente aengeboden, met bitsigheid verworpen.

» De maetregelen van gestrengheid en van drukking, sinds lang door het gouvernement der Beide Siciliën als middelen van bestuer aengesteld, ontroeren Italië en stellen in Europa de orde in perykel. Frankryk en Engeland, van de gevaren van dergelyken toestand overtuigd, hadden de hoop gevoed ze door wyze raedgevingen, in gepasten tyd gegeven, af te wenden; die raedgevingen zyn miskend geworden; het gouvernement der Beide Siciliën, aen de klaerblykendheid de oogen sluitende, is in eenen noodlottigen weg willen voorttreden.

» Het slecht onthael, aen wettige bemerkingen gedaen, eene beleedigende twyfeling, aen de zuiverheid der inzigten gebragt, eene bitsige tael, aen heilzame raedgevingen tegenkantig, en eindelyk hardnekkige weigeringen lieten niet toe de vriendschappelyke betrekkingen langer te handhaven.

» Het kabinet van Napels, naer de aenrading eener groote mogendheid luisterende, heeft getracht het uitwerksel, door een eerste antwoord te weeg gebragt, te verzachten; maer die schyn van toegevendheid is alleenlyk een bewys te meer geweest van zyn besluit om de bezorgdheid van Frankryk en van Engeland voor de algemeene belangen van Europa te misachten. De aerzeling was niet meer toegelaten: men heeft diplomatische betrekkingen moeten verbreken met een hof, dat zelf de geaerdheid daervan zoo diepgrondig had gekrenkt.

» Die opschorsing van officieele betrekkingen is geenszins eene tusschenkomst in de binnenlandsche zaken, nog minder eene daed van vyandelykheid.

» Evenwel, daer de veiligheid der onderdanen van de beide gouvernementen zou kunnen in gevaer gebragt zyn, hebben zy, om daerin te voorzien, hunne zeemagt verzameld; maer zy hebben hunne vaertuigen in de wateren van Napels niet willen zenden, ten einde niet aen eene verkeerde uitlegging aenleiding te geven. Die enkele maetregel van moge-

---

KONINGIN MARIA ANTOINETTA.

(*Vervolg.*)

Het overige der akte van aenklagt was niets meer dan een hatelyke weêrklank van alle de geruchten en van al het gemompel, 't welk gedurende tien jaren onder het volk had rond geloopen; de verkwisting en de ongebondenheid, die men in de Koningin veronderstelde, en het verraed waervan men haer beschuldigde.

Hier was hare impopularitei vertaeld en uitgedrukt in hare beschuldiging. Zy hoorde dat alles aen, zonder een enkel teeken van ontroering of verwondering te laten blyken, als eene vrouw die gewoon was aen den haet, en voor wie de laster zyne bitterheid en de beleediging hare scherpheid hadden verloren.

Hare vingeren schoven in afgetrokkenheid over de leuning van den armstoel, even als die eener vrouw, welke op eene piano naer toonen zoekt.

Zy liet Fouquier-Tinville spreken, maer zy hoorde hem niet.

De getuigen werden geroepen en ondervraegd.

Na elke getuige vroeg Hermann aen de beschuldigde of zy iets had aen te merken. Zy antwoordde met tegenwoordigheid van geest, en met korte woorden weêrlegde zy de getuigenissen, die tegen haer werden afgelegd.

Het eenige berispelyke van deze verdediging voor de regters, was de verdediging zelve.

Vele van de getuigen, die uit de gevangenissen werden gehaeld, in welke zy reeds waren opgesloten, herinnerden haer aen andere dagen, en zelven werden zy innig bewogen, toen zy de Koningin van Frankryk in dezen toestand van vernedering zagen.

Onder dit getal bevonden zich Manuel, die van menschlievendheid in den *Temple* werd beschuldigd en die eene eer stelde in deze beschuldiging; ook was er Bailly, die zich met meer eerbied boog voor de vernederde Koningin dan hy ooit gedaen had in de dagen van hare magt.

De antwoorden van Maria-Antoinetta bragten niemand in ongelegenheid. Zy alleen bood het hoofd aen den haet van hare vyanden, en edelmoediglyk spaerde zy hare vrienden.

Telken male als in de debatten van het proces de namen van de prinses de Lamballe of van den hertog de Polignac, haer innigste lievelingen, werden genoemd, was de toon waerop zy sprak, bewogen van gevoel, droefheid en achting voor die namen.

Zy toonde, dat zy hare gevoelens in het aengezigt des doods niet verloochende, en dat zy wel haer hoofd overleverde aen het volk, maer dat zy het niet haer hert overleverde om er mede te spotten.

De schandelykheid van sommige beschuldigingen moest zelfs het moederlyk gevoel in haer kwetsen.

De hondsche Hébert, die als getuige werd gehoord over hetgeen er in den *Temple* gebeurde, beschuldigde de Koningin van de grootste verdorvenheid en wulpsheid, die zoo verre gegaen zyn, dat zy zelfs haer eigen zoon zou hebben bedorven, « *met oogmerk* » zeide hy: « *om zyne ziel en ligchaem te ontzenuwen, en in zyn naem te regeren op de puinhopen van zyn verstand.* »

De vrome Elisabeth werd als getuige en als medepligtige van die onatuerlyke schanddaed aengewezen. De verontweerdiging van de aenschouwers en toehoorders gaf zich lucht, niet tegen de beschuldigde, maer tegen den beschuldiger.

De beleedigde natuer hernam hare regten.

De Koningin maekte een gebaer van afschrik; men kon zien dat het haer moeijelyk zou vallen te antwoorden zonder haer lippen te bevlekken.

Een juré herhaelde de beschuldiging van Hébert, en vroeg aen Maria-Antoinetta waerom zy daerop niet had geantwoord. « Ik heb niet geantwoord, sprak zy met de majesteit der onschuld en met de verontweerdiging der schande, omdat er beschuldigingen zyn waerop de natuer weigert te antwoorden. »

Vervolgens keerde zy zich tot die vrouwen van het publiek, die het hevigst op haer gebeten waren, en zy beriep zich op de getuigenis van haer hert en op beider gelykheid van geslacht.

— Ik beroep my op alle moeders welke hier tegenwoordig zyn! riep zy uit.

Een gemompel van afschuw tegen Hébert liet zich onder de menigte hooren.

De Koningin antwoordde met niet minder weerdigheid op de beschuldigingen die men haer ten laste legde, ten aenzien van het misbruiken van haer karakter, door invloed uit te oefenen op de zwakheid van haer echtgenoot.

— Ik heb hem nooit zulk een zwakheid toegekend, antwoordde zy; ik was niets anders voor den Koning dan zyne vrouw, en het was zoo wel myn pligt als myn geluk, dat ik my naer zynen wil voegde. Door niet eene enkele uitdrukking offerde zy de herinnering en de eer des konings op aen de zucht om zich zelve te regtveerdigen of aen den hoogmoed van in zyn naem te hebben geregeerd.

Zy wilde hem zyne herinnering vereerd of gewroken in den hemel terug brengen.

Toen de lange debatten gesloten waren, herhaelde Hermann de beschuldiging, en verklaerde dat geheel het fransche volk geregtelyk tegen Maria-Antoinetta getuigde.

Hy verlangde, dat zy zou gestraft worden, in naem der gelykheid in de misdaden en gelykheid in de straf, en hy stelde het onderzoek van haer strafschuldigheid in handen der jury.

Chaveau-Lagarde en Tronçon-Ducoudray, bewogen in hunne verdediging de nakomelingschap, zonder de aenwezige menigte noch de regters te kunnen bewegen.

De gezwoornen gingen slechts beramen voor den vorm, en na verloop van een uer keerden zy in de zael terug.

Men riep de Koningin om haer vonnis te hooren.

Zy had reeds by voorraed gehoord in het dolle vreugdegejuich van de menigte, die het paleis vervulde.

Zy hoorde het aen zonder een enkel woord te spreken en zonder eene enkele beweging te maken.

Hermann vroeg haer of zy nog iets had aen te merken op de doodstraf die zy moest ondergaen. Zy schudde het hoofd en stond op, als om zelve naer de strafplaets te wandelen.

Zy verveerdigde zich niet om de gestrengheid dier straf